

Peter Skaarups tale ved Dansk Folkepartis årsmøde

Taler

Peter Skaarup
Gruppeformand for Dansk
Folkeparti

Dato

16. september 2017

Sted

Herning

Godmorgen alle sammen! Tak for en herlig fest i aftes! Håber, alle er morgenfriske! Hvis der er noget, vi DF'ere, og danskere i al almindelighed, er gode til, så er det hyggeligt samvær. Faktisk så gode, at ordet hygge såmænd i år er blevet optaget i den engelske retskrivningsordbog (Oxford English Dictionary). Det er da ret sjovt! Og ja, hygge må siges at være noget særligt dansk. Men hvordan vil vi egentlig forklare, hvad hygge helt præcist dækker over? Jo, vi danskere er kendetegnet ved en høj grad af tillid til hinanden. Det genkendelige – det, at vi på tværs af generationer deler historie, kultur og værdier, gør os trygge. At vi nærer tillid til hinanden og finder tryghed deri, er hele forudsætningen for vores fællesskab. Så selvom det kan være svært at forklare, hvad hygge helt præcist dækker over, så er det udtryk for et særligt dansk sindelag. Det er på mange måder med danskhed som med hygge – det er noget indgroet og fundamentalt, men alligevel ikke helt nemt at sætte ord på. Ofte kan det være nemmere at sætte ord på, hvad der i hvert fald ikke er dansk. Det, der skaber mistillid og utryghed. Lad mig give et eksempel på, hvor tilliden sættes på en prøve: Nu ved jeg ikke, hvor mange af jer, der har besøgt Københavner-bydelen Nørrebro for nylig? Her ses blomsten af multikulturalisme. Indhyllede indvandrerkvinder og butiksfacader med arabisk skrift. Det er også på Nørrebro, at indvandrerbanden Loyal To Familia har sit primære tilholdssted. Nørrebro er med andre ord langt fra det – det var engang. De tider, da solide og ordentlige arbejderfamilier var det langt mest almindelige, er forbi.

Nu er trusler, døds vold og skyderier på gader og stræder desværre blevet dagligdagen. Vi har eksempelvis set, hvordan bandemedlemmer er kommet kørende på scootere, hvorfra de har åbnet ild mod uskyldige, bare fordi de lignede medlemmer af andre bander! Altså: hvis man går klædt på en bestemt måde, risikerer man at blive skudt på Nørrebro. Det understreger med al

tydelighed, hvor grotesk og alvorlig situationen er. Vi foreslår derfor nu, at der opsættes mobilt overvågningsudstyr, så gerningsmændene bliver nemmere at få identificeret. Beboere på Nørrebro fortæller, hvordan Loyal to Familia-bandemedlemmer har indtaget hele gader og skabt utryghed med deres kriminelle aktiviteter.

En sådan adfærd hører ikke hjemme i Danmark! Måske nogle af jer kan huske, da vi for år tilbage (2008) lavede kampagnen ”Giv os Danmark tilbage”? Hvad siger I til, om vi laver en ny kampagne – denne gang med titlen: ”Giv os Nørrebro tilbage”? Vi skal ikke finde os i, at bander hærger på Nørrebro eller nogen andre steder i Danmark! Vi har derfor brug for et straksforbud mod bander. Det vil sende et klart signal til banderne om, at nu må det simpelthen stoppe! Og så er det altså ikke godt nok, at regeringen har bedt Rigsadvokaten og Rigspolitiet om at undersøge, hvorvidt bander som Loyal to Familia kan forbydes. Det er ganske enkelt noget nøl! Vi ønsker handling på det her område! Vi kan ikke bare se måbende til, at der er områder i Danmark, hvor folk simpelthen ikke tør bevæge sig ud efter mørkets frembrud. Her ser vi grundlovens §78 som det værktøj, der kan forbyde flere af de stridende bander.

Grundlovens §78 stk. 2 siger nemlig, at ”foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål med vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom”. Lyder det unægtelig ikke som en nøjagtig beskrivelse af de aktiviteter, vi ser fra bandernes side? Politiets Efterforskningsstøtte Database indeholder navne på knap 1.300 rocker- og bandemedlemmer. For nogle år tilbage viste tal fra Rigspolitiet, at 72 pct. af personerne med tilknytning til grupperingerne havde siddet i fængsel. Det viser med al tydelighed, at det er i foreningernes regi, at kriminaliteten bliver planlagt. Og så er det rigtigt, at det er et spørgsmål, som er op til domstolene at få endeligt afklaret. Men skal vi så bare sidde på hænderne så længe? Nej, vi skal såmænd blot læse stk. 3 i selvsamme grundlovsparagraf. Den siger bl.a.: ”Dog kan en forening foreløbig forbydes, men der skal da straks anlægges sag imod den til dens opløsning”. Den grundlovsbestemte paragraf er med andre ord jo skabt til, at man i kritiske situationer som denne kan reagere omgående. Så tilbage er der kun at spørge: ”Hvad venter du på, (Justitsminister) Søren Pape?” I Tyskland har man med en række forbud taget kampen op mod banderne. Al aktivitet er blevet stoppet: rygmærker, klubhuse, mødesteder, restauranter, vagtfirmaer, hjemmesider og sider på Facebook. Med andre ord alt, der kunne knyttes til banderne. Vi skal gøre noget lignende i Danmark! Radio24syv kunne i starten af september berette om, at ud af de 358 personer, der pr. 1. maj 2017 var opgjort i banderegisteret, modtog 73 pct. en

eller anden form for offentlig ydelse. SU. Kontanthjælp. Dagpenge. Pension. Det kan da ikke passe. Det skal vi have sat en stopper for! Og det kan jeg love, bliver en sag under de kommende finanslovsforhandlinger. Al offentlig udbetaling skal stoppes, når man er medlem af en bande. Det skal ske automatisk via Udbetaling Danmark. Så kan man friholde socialrådgivere og andre fra det ansvar, det er at fratage et bandemedlem sine ydelser. Og før man igen kan gøre sig forhåbninger om at modtage ydelser som kontanthjælp, skal man være tilmeldt et exitprogram. Apropos opløsning af bander som Loyal To Familia: Kan vi så ikke hurtigt blive enige om, at dets leder bør udvises? Og hellere i dag end i morgen?!

Bandlederen, der har pakistanske rødder, er adskillige gange blevet dømt for grov kriminalitet. Han har blandt andet fået en dom på otte års fængsel; Det var for døds vold mod en mand i Jomfru Ane Gade i Aalborg. Her blev han godt nok udvist – men kun såkaldt betinget! Sådant en mand har intet at gøre i Danmark! Bandlederen er dog langt fra alene. 30 pct. af personerne i Rigspolitiets banderegister har således udenlandsk baggrund. Vi har set en række eksempler på kriminelle udlændinge, som for længst burde være udvist. Hvem husker fx ikke vaneforbryderen Gimi Levakovic, der fik Højesterets ord for, at han ikke kunne udvises for sin kriminalitet. Det ville nemlig være i strid med menneskerettighedskonventionens artikel 8 om retten til familieliv. Det er jo helt hen i vejret! De eneste, der skal bestemme, hvem der har ret til at være i Danmark, er danskerne! Det kræver et opgør med FN's Flygtningekonvention, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Statsløsekonvention. Vi skal her identificere, hvor konventionerne giver os problemer i forhold til at føre den politik, vi ønsker. Og så skal vi have undtagelser for netop de dele af konventionerne. Alternativt må vi træde helt ud af konventionerne. Det er på høje tid, at fornuften går op for kulturradikale og andre med hang til virkelighedsfjern og bedreviddende ideologi! Senest har Det (Kultur)Radikale Venstre hejst det hvide flag og erkendt, at antallet af migranter betyder noget. Selv ifølge de radikale er det altså ikke længere ligegyldigt, hvor mange der får entre til Danmark. De radikale mener selv, at der er tale om en "præcisering", men hov, den radikale melding er altså lidt mere end en præcisering. Det er en kovending. En kovending, der viser, at Det Radikale Venstres politik i årevis har været en fiasko. I årevis har Det Radikale Venstre været med til at åbne Danmarks dør for snart sagt hvem som helst. Eksempelvis Levakovic, som jeg nævnte før. Skal vi ikke benytte lejligheden til at sende en hilsen til de radikale, som denne weekend har Landsmøde i Nyborg? Velkommen til virkeligheden! Og skulle I i fremtiden få brug for gode råd til politik, der tager udgangspunkt i

virkeligheden, så kan I trygt komme til DF! Konventioner skal ikke ses som nærmest hellige dokumenter, der fastslår, at eksempelvis retten til at søge asyl er noget, der er hævet over politisk og demokratisk diskussion. På den måde afmonteres den demokratiske samtale. Og det skaber politikerlede, når borgernes bekymringer bliver mødt med et: ”Det kan vi ikke pga. internationale konventioner”.

Hvem der skal ind i landet, hvem der kan modtage velfærdsydelse, og hvem der skal udvises, bør udelukkende være op til Folketinget og danskerne! Til november overtager Danmark formandskabet for Europarådet. Her agter regeringen at sætte menneskerettighederne og menneskerettighedsdomstolens virke på dagsordenen. Men inden jeres forventninger bliver alt for høje... skal jeg lige gøre opmærksom på: At statsminister Lars Løkke Rasmussen allerede har afvist Dansk Folkepartis forslag om et forbehold for de dele af konventionerne, som forhindrer os i at føre den ønskede politik. Og en udtrædelse kan heller ikke komme på tale. Siger han... Men samme Lars Løkke Rasmussen ville i sin tid ikke vide af Dansk Folkepartis forslag om grænsekontrol – men sidenhen har han selv indført den. Nogle gange kan man nærmest komme i tvivl. Er danske regeringsledere til for Danmark og danskerne? Eller har de i højere grad ophøjet sig selv til menneskehedens beskyttere?! Det er som om, at danske regeringschefer hellere vil takkes udlandet i stedet for at beskytte borgerne her i landet. Det er udemokratisk, at konventionerne kommer mere og mere ud af trit med den almindelige retsfølelse. Hvorfor ikke bare indse det og få problemet løst? Hvorfor – hvis vi absolut skal rose de radikale – hvorfor ikke erkende, når ens politik er slået fuldstændig fejl?

Erkendelse går altid forud for løsning, men når det kommer til konventionerne, er der foreløbig sparsom erkendelse hos Lars Løkke Rasmussen. Hele forudsætningen for vort demokrati bygger jo på, at borgerne har tillid til både den lovgivende, udøvende og dømmende magt. Og så nytter det altså ikke, at man hverken kan vedtage eller håndhæve de love, der ønskes. Når vi nu taler om retsfølelse. I starten af denne måned faldt der dom i retten i Holbæk i en forfærdelig sag om seksuelle overgreb på mindreårige piger. Det groveste forhold var en fuldbyrdet voldtægt af den ældste af pigerne, da hun var otte-ni år gammel, men allerede fra hun var seks-syv år gammel, krænkede gerningsmanden hende seksuelt på andre måder. Derudover var manden i besiddelse af store mængder børneporno. Ved I, hvad gerningsmanden fik af straf?! Tre års fængsel! Sølle tre års fængsel! Selvsamme dag kom det frem, at en dansk mand var idømt 325 års fængsel for besiddelse af børneporno i den amerikanske stat, Virginia. Og her kan eventuel prøveløsladelse først komme på

tale om 25 år!Selvfølgelig er 325 års fængsel ude af proportioner, men eksemplet sætter tingene i relief.

At det kun giver 3 års fængsel for så grov personfarlig kriminalitet i Danmark, er fuldstændig grotesk, og vi kan simpelthen ikke være det bekendt!Det er domme som denne, der krænker retsfølelsen og skader tilliden til retssystemet.Hvad enten vi snakker bandekriminalitet, personfarlig kriminalitet eller berigelseskriminalitet, så skal hammeren falde eftertrykkeligt!De kriminelle skal vide, at politiet har de fornødne ressourcer til at opklare forbrydelser og de kriminelle skal vide, at de bliver ramt af en passende straf.Det er klart, at det så stiller krav til, at myndighederne har de nødvendige ressourcer. Men når de kriminelle sidder længere tid i fængsel, begår de ikke ny kriminalitet, som belaster samfundsøkonomien. Et længere fængselsophold bør ikke kun ses som en udgift for samfundet. Derfor vil vi have regeringen til at opgøre besparelsen, så det indgår i den samlede beregning.Selvom vi sammen med regeringen har udvidet optaget på politiskolen betragteligt og tilført hjemmeværnsfolk og snart forsvaret til og ved grænsen, så skal der endnu mere til.Vi går til finanslovsforhandlingerne for 2018 med krav om væsentligt mere politi. At der optages markant flere politielever. Ligesom vi vil forbedre politiets arbejdsvilkår, så afgang fra politistyrken begrænses mest muligt. I det hele taget skal vi, når det gælder politiet, have det lange lys på og sikre en vedvarende udbygning af styrken de kommende mange år.Og endelig omkring politiet, så skal vi også tage hånd om politiveteranerne, ligesom vi gør med forsvarets veteraner.Og så skal der tilføres flere ressourcer til vores fængselspersonale. Alt for ofte hører vi om fængselsbetjente, der oplever utryghed i deres arbejde.Om hvordan hårdkogte kriminelle tyranniserer fængslerne.Det skal aldrig være utrygt at passe sit arbejde – det er helt og aldeles uacceptabelt.Derfor har vi behov for flere fængselsbetjente, så trygheden i fængslerne kan genskabes.I det hele taget lever vi i en tid, hvor trygheden er under pres. Både hertil lands og i udlandet. Nu har jeg allerede været inde på bandernes hærgen, men de er desværre ikke ene om at skabe utryghed.Vi har også i det forgangne år måttet konstatere, hvordan onde kræfter, islamister, skaber skræk og rædsel med deres kujonagtige terrorhandlinger.Ved det seneste anslag i Barcelona var initiativtageren bag den 12 personers store terrorcelle tilsyneladende den 40-årige imam Abdelbaki Es Satty.Imamen har tidligere været tæt på at få arbejde i en moské nær Bruxelles, men blev afvist, fordi hans synspunkter var ”for radikale og splittende”! Ja, lige det må man sige, de havde ret i, i Bruxelles!Han er endvidere mistænkt for at have forbindelse til gerningsmændene og terrorcellerne bag angrebene i Paris og Bruxelles i løbet af det seneste år samt i Madrid i 2004.Hvor er det dog

bekymrende, at den slags mennesker lever i Europa, hvorfra de prædiker had og orkestrerer terror!....Ja, så sent som fredag morgen midt i myldretiden slog ondskaben til igen i et af Londons metrotog...I starten af september læste jeg en særdeles interessant kronik i Berlingske Tidende. Forfatteren (Chadi El-Cheikh Hassan) fortalte her åbenhjertigt om sin fætter Basil El- Cheikh Hassan. Det var angiveligt sidstnævnte, der angreb forfatteren Lars Hedegaard på sin bopæl. Trods ressourcestærke forældre, en velintegreret bror, som er politimand i dag og en uddannelse som ingeniør, blev Basil radikaliseret i en moske på Nørrebro. Med andre ord var hans radikalisering altså ikke et resultat af dårlige sociale kår! Det var derimod resultatet af, at vi i Danmark har salafister og imamer, der prædiker had til det danske samfund. Vi skal derfor have et grundlæggende opgør med disse radikale miljøer! Vi skal stoppe den udenlandske støtte til moskeerne. Vi skal forbyde islamistiske organisationer, der opildner til had. Og dem, der prædiker had, skal udvises!

Og så kom vi til det. Grænsekontrol. Den bedste måde at beskytte Danmark imod udefrakommende trusler er altså permanent grænsekontrol! Siden grænsekontrollens indførelse i januar 2016 er 4.323 personer blevet afvist ved grænsen. Så kære årsmødedeltagere: Hvis I skulle være i tvivl – grænsekontrol virker! Så nu vi er ved det: skal vi ikke bare få gjort grænsekontrollen permanent?! Kritikere kalder grænsekontrol for symbolpolitik.

Symbolpolitik? Vi lever i en tid, hvor informationer spredes lynhurtigt – bl.a. via Facebook. Derfor er det vigtigt at sende et signal til menneskesmuglere, asylshoppere og kriminelle romaer om, at de er uønskede i Danmark. Og at vi har tænkt os at håndhæve dette ønske! Det være sig både ved grænsekontrol og ved flere udlændingestramninger. I 2015 indrykkede regeringen annoncer i libanesiske aviser for at udbrede budskabet om, at Danmark havde skærpet reglerne for familiesammenføring. Vi ser gerne nogle lignende annoncer målrettet kriminelle romaer. Kriminelle romaer hører ikke hjemme i Danmark! Vi skal ikke have utryghedsskabende romalejre hertil lands! Og hvad angår asylshoppere og velfærdsmigranter, har vi ikke råd, hverken kulturelt eller økonomisk. Måske I husker, at Finansministeriet i maj opgjorde udgiften til ikke-vestlige indvandrere til mindst 33 mia. kr. om året?! Den tager vi lige igen: 33 mia. kr. om året! Tænk, hvad vi kunne have fået af kernevelværd for de penge! Men det kunne have set meget værre ud, var det ikke for vores EU-retsforbehold. EU-domstolen har nemlig i denne måned godkendt tvungen omfordeling af 120.000 flygtninge inden for EU! Endnu en gang en god grund til at glæde sig over, at et flertal af danskerne stemte nej til at afskaffe retsforbeholdet i december 2015! Uden den sejr ved folkeafstemningen ville EU

i dag tvinge os til at tage flygtninge, som EU nærmest selv har taget ind. I de kommende år bliver der flere ældre, der også lever længere. Det er jo en god nyhed. Men det stiller også krav til flere ressourcer i vores ældrepleje. Alle ældre skal kunne regne med den nødvendige hjælp. Det skal der være råd til. Også vores sundhedsvæsen er presset. Det såkaldte produktivitetskrav på 2 pct. tvinger vores sundhedspersonale til at løbe stadigt stærkere og stærkere for hver dag. Det kan vi ikke blive ved med at byde folk.

Produktivitetskravet, som vi kender det i dag, bør derfor afskaffes. Det nytter ikke noget, at fru Jensen, der har brug for behandling, oplever fortravlede og stressede medarbejdere, der ikke har tid til omsorg. Der SKAL være tid til omsorg. Det afgørende er, at man som patient får den helt rette behandling. Også selvom det så er mindre ”produktivt”. Som jeg var inde på tidligere i min tale, har vi brug for flere politibetjente. Og sammen med kravene om flere ressourcer til vores ældre og en afskaffelse af produktivitetskravet udgør det nogle centrale spørgsmål, som Dansk Folkeparti vil tage med til efterårets politiske forhandlinger på Christiansborg. Inden længe skal vi også drøfte rammerne for et nyt medieforlig. Det er nok ingen nyhed, at DF ønsker et slankere DR med et mere konsekvent fokus på public service. DR har udviklet sig til en medie-mastodont med et årligt budget på hele 3,7 mia. kr. Noget der må siges at have skabt en usund kultur, hvor licensmidlerne bliver brugt på tvivlsom vis. Ekstra Bladet har gennemgået lønningerne for public service-chefer i Norden og fundet, at generaldirektøren i Danmarks Radio giver de andre baghjul. Generaldirektøren tjener nemlig over 3,5 mio. kr. om året. Det er over en million kroner mere end kollegaerne i Finland og Norge, der tjener næstmest, og hvis mediehuse har omtrent samme antal ansatte. Og så var der et eller andet med en hest, der skulle flyves til USA på licensbetalernes regning? Kan I huske det? En korrespondents kones hest – ja, det er næsten svært at sige – blev fløjet til USA for licenskroner! 70.000 kr. blev der angiveligt brugt på det! Det minder mig om tv-serien McCloud fra 70’erne. Husker I ham sheriffen på hesten i storbyen? Ja, dog med den forskel, at Dennis Weavers rolle som lovens lange arm i McCloud, var byttet ud med den nyhedsjagende danske cowboy-korrespondent! For slet ikke at tale om mangfoldighedskonsulenten. Det forhenværende medlem af DRs direktion fik belejligt stillingen, men dog uden at gå ned i løn. Hun fik hele 2,1 mio. kr. i årlig gage! Det er et godt billede på, at DR simpelthen har vokset sig for stort og dominerende. Og det er skadeligt for et mangfoldigt medielandskab. Vi har brug for et medielandskab, hvor der er konkurrence og flere aktører. Ikke mindst til glæde for demokratiet. Som I måske er bekendt med, har vi konkret foreslået, at DR skal spare 25 pct. af deres

budget. Og det er såmænd muligt, at besparelserne kan være højere endnu. I samme forbindelse ønsker vi et opgør med den utidssvarende licensfinansiering. Licensen er socialt skæv, da den opkræves af alle danskere uanset indkomst. Det vil sige, at fattige danskere betaler procentvis mere end andre. Det er sjovt nok sådan, at mange DR-journalister har ry for at være venstreorienterede og solidariske. Men måske skal solidaritet forstås på en ny måde?

I hvert fald giver DR sin egen direktion ekstravagante lønninger, alt imens almindelige danskere pålægges at betale gildet. Derfor er det mere retfærdigt, at udgiften til det fælles gode, som DR nu engang er, opkræves over vores fælles skattesystem. Det vil betyde, at dem, der betaler topskat, betaler lidt mere til DR end de fleste andre. Det synes vi, er mest fair. Er I klar til valg?! I år er jo valgår.

Den 21. november skal vi til kommunal- og regionsrådsvalg. Det bliver spændende! Ved seneste kommunalvalg i 2013 fik Dansk Folkeparti 10,6 pct. af stemmerne, hvilket var tredjeflest på landsplan. Det var på mange måder et flot resultat. Der blev tilmed skrevet historie, da Dansk Folkeparti for første gang erobrede en borgmesterpost. Posten som kultur- og fritidsborgmester i København har sidenhen tilhørt vores allesammens Carl Christian Ebbesen. For nylig hørte jeg om en ret venstreorienteret københavner, der havde haft et møde med Carl Christian. Den venstreorienterede mand var mildt sagt ingen fan af DF, men han kom ud fra mødet fuld af respekt for Carl Christian. Mage til velorganiseret møde, lød rosen. Kort, klart og præcist, lød det. Jo, Carl Christian gør det godt. Carl Christian, du har gjort en forbilledlig indsats for Dansk Folkeparti! Tak for det! En anden vi skylder en stor tak, er sundheds- og omsorgsrådmand i Aarhus, Jette Skive, hvis rådmandspost er sammenlignelig med en borgmesterpost. Hun har arbejdet hårdt for at forbedre ældreomsorgen i Aarhus Kommune. Aarhus er bl.a. blevet en demensvenlig by, den hjemmelavede mad er tilbage på plejehjemmene, og oplevelsesmedarbejdere skaber liv og glade dage på plejehjemmene. Jette, du må være den nye Thyra Frank! Kære venner: Skal vi ikke give Jette Skive og Carl Christian en hånd? Held og lykke til jer begge og til vores mange andre gode kandidater ved kommunalvalget og regionsvalget! I modsætning til mange andre partier er vi DF'ere ikke drevet af stive dogmer og forstenet ideologi. Vi er drevet af konkrete løsninger. Og er der noget, man har brug for lokalt, så er det konkrete løsninger! I hele Dansk Folkepartis levetid har vi søgt derhen, hvor indflydelsen er størst. Vi er hverken røde eller blå. Vi er alle danskeres parti! Vi er en tredje vej i dansk politik! Hvad enten vi snakker landspolitik eller lokalpolitik, så lytter vi til danskerne. Derfor har vi brug for det stærkest mulige Dansk Folkeparti. Også lokalt. 40 pct. af den offentlige økonomi ligger i kommunerne. Jo stærkere vi står

lokalt, jo større mulighed har vi for at sætte solide DF-aftryk i det ganske land. Derfor samarbejder vi også med dem, hvor indflydelsen er størst. Det er jo ingen hemmelighed, at forholdet til Socialdemokratiet er blevet mærkbart bedre, efter at formanden ikke længere hedder Helle Thorning-Schmidt. Er et samarbejde med Socialdemokratiet så garanti for, at mere DF-politik kan blive til virkelighed, så er det kun positivt. For os er politisk indhold vigtigere end bogstavlege. Jo flere døre, der er åbne – jo mere politik kan vi få gennemført. Om det gælder lands- eller lokalpolitik – så er opfordringen den samme. Vi samarbejder med alle, der vil i samme retning som os. Dem, der tænker på Danmark og danskerne. Det er vigtigt at få stemt. Og min opfordring er: Stem dansk – også lokalt! Kære venner og gode folk i DF! Det leder mig frem til, hvor jeg begyndte. Og hvor det er tid til at slutte. Vi DF'ere og danskere har et særligt fællesskab. Vi forstår hinanden.

Det gør vi ikke mindst i kraft af vores fælles kulturarv. Værdier som demokrati og ytringsfrihed, ligger os naturligt. Vi værdsætter et samfund, hvor social retfærdighed danner rammen for vores tilværelse. Et samfund, hvor tryghed og tillid er en selvfølge og hvor der lades plads til det, vi danskere som sagt er verdensmestre i – at hygge os! Og ved I hvad? – det med at hygge os sammen gentager vi igen næste år! Vi DF'ere vil værne om Danmark! Vores Danmark! I den forbindelse vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke medlemmerne af folketingsgruppen. Hver og en af jer gør en stor indsats. Og det samme kan siges om vores dygtige lokalpolitikere, DFU'ere, hovedbestyrelse og ansatte samt ikke mindst vores mange medlemmer af DF. Uden jer kunne det ikke lade sig gøre! Jeg håber, I har hygget jer under min tale. Tak, fordi I lyttede med!

Kilde

Ukendt

Tags

Dansk Folkeparti, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/peter-skaarups-tale-ved-dansk-folkepartis-aarsmoede-2017>